

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Frank Edit ügyvéd által képviselt **ARTISJUS MAGYAR SZERZŐI JOGVÉDŐ IRODA EGYESÜLET** 1016 Budapest, Mészáros u. 15-17. szám alatti székhelyű felperesnek - dr. Téglás Viktor ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. december 18. napján kelt 8.G.40.177/2008/7. számú ítélete ellen a felperes 8. és 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000.- (Hatezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperesi gazdasági társaság üzemeltette a **cím 1** alatti ... cukrászdát. A felperes 2007. szeptember 19. napján a vendéglátó üzletben ellenőrzést tartott, amelynek során kiállított adatszolgáltatási lap szerint az üzletben Music Center található. Az okiraton feltüntették a működési engedély keltét, számát. Az adatlapot **személy 1**, az alperes képviselőjének testvére írta alá és az alperes bélyegzőjével látta el.

Az alperes jogdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért 2007. szeptember 19-től 2008. március 31. napjáig terjedő időszakra 55.552.-Ft szerzői jogdíj hátraléka keletkezett. A fizetési felszólításra 2008. április 10. napján kelt levelében reagálva arra hivatkozott, hogy az adatlapot aláíró **személy 1** nem rendelkezett képviseleti joggal, a szerződés megkötéséről tudomása nem volt.

A felperes keresetében 55.552.-Ft, annak 2008. február 16. napjától járó késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az üzletben tartózkodó **személy 1** nem volt jogosult képviselni az alperesi gazdasági társaságot, továbbá nem folytattak az üzletben nyilvános zeneszolgáltatást.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint marasztalta az alperest, kötelezte továbbá 15.000.-Ft perköltség megfizetésére. Határozatának indokolása szerint a közönség számára nyitva álló vendéglátó üzletben szolgáltatott gépzene után szerzői jogdíjat kell fizetni, mert az nyilvános előadásnak minősül. Az eljárás során az alperes sem vitatta azt, hogy az üzlethelyiségben HIFI-torony volt elhelyezve, ennek tényét a teljes bizonyítóerejű magánokiratnak minősülő adatszolgáltatási lap is alátámasztja. Ennek ténye azzal a következménnyel jár, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a helyszínen zeneszolgáltatás nem történt, ezt pedig igazolni nem tudta. Nem fogadta el az alperesnek az adatszolgáltatási lapot aláíró személy képviseleti jogosultságának hiányára vonatkozó álláspontját sem. Utalt arra, hogy a Ptk. 220. §-a értelmében az üzletben jelenlévő, az alperes cégbélyegzőjét használó és nevében nyilatkozatot tevő személyt a kívülálló harmadik személy, azaz a felperes irányában az alperes képviselőjének kell tekinteni. Rámutatott továbbá arra is, hogy az alperes a perbeli időszakot érintően bejelentéssel nem élt az adatlapban foglalt adatok változását illetően.

Az ítélet elleni fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezése indokaként megismételte az elsőfokú eljárásban előadott védekezését. Hivatkozott továbbá arra, hogy az üzlet hátsó részében az alkalmazott által saját részére behozott rádiósmagnó volt elhelyezve, amelyet soha nem üzemeltettek a bérbeadó hozzájárulása hiányában. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást a bizonyítási teher és a bizonyítási kötelezettség tárgyában, ugyanis a felperesnek kellett volna bizonyítania a zeneszolgáltatás tényét. Kiemelte, hogy a testvére közölte a felperes alkalmazottjával, hogy képviseleti jogosultsága nincs, ennek ellenére az alkalmazott biztatására írta alá a szerződést.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult rámutatva arra, amennyiben az üzletben zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz kerül elhelyezésre, a következetes bírói gyakorlat szerint vélelem szól amellett, hogy azon keresztül zeneszolgáltatás is történik.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg és abból levont jogi következtetései a jogszabályoknak megfelelnek. A felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tény vagy körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése során nem értékelt, ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai szerint a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, utalással a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltakra helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) rendelkezéseiből következően a szerzőt a mű felhasználásáért díjazás illeti meg (16. § (5) bekezdés). A felhasználás körébe tartozik a mű nyilvános előadása. Nyilvános az előadás, ha a nyilvánosság számára hozzáférhető helyen vagy bármely más helyen történik, ahol a felhasználó családján és annak társasági, ismerősi körén kívüli személyek gyűlnek vagy gyűlhetnek össze (Szt. 24. § (3) bekezdés).

Az Szt. 25. § (1) bekezdése értelmében az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviselőiben a már nyilvánosságra hozott mű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet köt szerződést a felhasználóval. A jelen perben a közös jogkezelő szervezet a felperes.

A 25. § (4) bekezdése értelmében a felhasználó köteles a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni, amely a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti.

A jelen ügyben a felperes ellenőre e jogszabályi felhatalmazás alapján járt el az alperes üzemeltetésében álló vendéglátó egységben, amelynek során kiállított adatlap tanúsága szerint az üzletben zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz, music center volt található. Az alperesi fellebbezéssel ellentétben a Ptk. 220. § (1) bekezdése alapján az ott jelenlévő testvérét az alperes képviselőjének kell tekinteni - annál is inkább, mert rendelkezett az alperes bélyegzőjével -, ezért a következetes bírói gyakorlat szerint az aláírásával ellátott adatszolgáltatási lapot a perbeli követelést alátámasztó bizonyítékként kell értékelni (BH. 1993/240.).

Megjegyzí az ítéletábra, azt az alperes sem vitatta, hogy az ellenőrzéskor az üzlethelyiségben zeneszolgáltatásra alkalmas eszköz volt (az elsőfokú eljárásban tett személyes előadása szerint hifi torony, a fellebbezésben előadottak szerint rádiósmagnókészülék). Az egységes bírói gyakorlat szerint ha a nyilvánosság számára nyitva álló helyiségekben zeneszolgáltatásra alkalmas eszközt helyeznek el, a zenefelhasználást vélelmezni kell (BH. 1992/98.). A vélelem értelmében úgy kell tekinteni, hogy az adatszolgáltatási lap aláírásától kezdődően folyamatos zeneszolgáltatás történik az adott nyilvános helyen mindaddig, amíg annak megszűnését a jogkezelőnek a felhasználó be nem jelenti. Az alperes azonban a 2008. április 10. napján a jogdíjfizetési értesítő kapcsán tett kifogásában nem a zeneszolgáltatás hiányára hivatkozott, hanem arra, hogy érvényes felhasználási szerződést a felperessel nem kötött, mivel az adatszolgáltatási lapot aláíró személy képviseleti jogosultsággal nem rendelkezett, sőt nyilatkozata szerint érvényes

szerződés megkötése esetén eleget kíván tenni díjfizetési kötelezettségének. A már kifejtettek szerint azonban az adatszolgáltatási lap szerződésnek nem minősül, az csupán a zenefelhasználás tényét alátámasztó okirati bizonyíték. A szerzői jogdíj iránti igény érvényesítésének ugyanakkor nem feltétele a felhasználási szerződés előzetes megkötése. A jogosulatlan felhasználás önmagában megalapozza a közös jogkezelő díjkövetelését (Szt. 94. § (1) bek. e/ pont), a felhasználás tényét pedig bármilyen bizonyítékkal alá lehet támasztani (BDT. 2008/1793.). Mindebből az is következik, az alperes mentesülését nem eredményezné **személy 1** képviseleti jogosultsága hiányának elfogadása sem, hiszen a zene felhasználásra alkalmas eszköz üzlethelyiségben való elhelyezése és az ennek alapján felállított vélelem - amelyet az alperesnek megdöntenie nem sikerült - a felperes díjkövetelését alátámasztja.

A peresztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes felperes jogi képviseletével felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja és (5) bekezdése alapján megállapított másodfokú perköltségének, továbbá az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

S z e g e d, 2009. május 27.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró